

USNESENÍ

Vrchní soud v Praze projednal v neveřejném zasedání konaném dne 28. července 2020 stížnost obžalovaného **Jaroslava K.**, nar. xxx, trvale bytem xxx, toho času ve vazbě ve Věznici Plzeň, proti usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 25. června 2020, č. j. 5 T 7/2020-12381 a rozhodl

takto:

Podle § 148 odst. 1 písm. c) trestního řádu se stížnost obžalovaného Jaroslava K. **zamítá**.

Odůvodnění:

1. Usnesením Krajského soudu v Plzni ze dne 25. června 2020, č. j. 5 T 7/2020-12381, bylo rozhodnuto (ve vztahu ke stěžovateli), že podle § 72 odst. 3 trestního řádu se obviněný Jaroslav K., narozený xxx, ponechává ve vazbě z důvodů uvedených v § 67 písm. c) trestního řádu. Dále bylo rozhodnuto, že podle § 71a trestního řádu se žádost obviněného Jaroslava K. o propuštění z vazby na svobodu zamítá s tím, že podle § 73 odst. 1 písm. b) trestního řádu se nepřijímá písemný slib obviněného.
2. V odůvodnění stížností napadeného usnesení Krajský soud v Plzni nejprve konstatoval skutek, pro nějž je obžalovaný stíhán a obžalován, jakožto i uvedl zákonem stanovené lhůty k rozhodnutí o dalším trvání vazby v případě podání obžaloby v trestní věci a podstatná tvrzení obžalovaného učiněná během vazebního zasedání. Po zhodnocení podmínek vazby společných všem třem typům tohoto zajišťujícího opatření důvodnost naplnění vazby předstížné nalézací soud shledává v případě obžalovaného zejména v jeho trestní minulosti, kdy obžalovaný se dopouštěl trestní činnosti opakovaně a neosvědčil se již ani v případě podmíněného odsouzení trestu odnětí svobody ani podmíněného propuštění. Soud prvního stupně tak obžalovaného shledává speciálním recidivistou, u něhož doposud užití instituty nevedly k jeho nápravě. S ohledem na tuto skutečnost tak nalézací soud rozhodl způsobem shora uvedeným.
3. Proti uvedenému usnesení podal obžalovaný již po jeho vynesení během vazebního zasedání stížnost, o naplnění lhůty předpokládané ustanovením § 143 odst. 1 trestního řádu tak není pochybností. Prostřednictvím svého obhájce stěžovatel svou stížnost odůvodnil podáním ze dne 29. 6. 2020. Po rekapitulaci dosud proběhlého trestního řízení stěžovatel namítal délku trvání vazby, a to s ohledem na jeho podíl na spáchané trestné činnosti, opětovně odkázal na srovnání k osobě spoluobžalovaného Štětky, zpochybnil důvodnost obžalovaného skutku ve vztahu k sobě samému (stěžovateli) a následně konstatoval, že důvod vazby v jeho případě již dávno pominul. V případě propuštění na svobodu by měl mít zajištěnou práci a též dostatek finančních prostředků na to, aby se mohl začlenit do běžného způsobu života. Trestní minulost považuje za

vzdálenou a po dobu pěti let žije dle jeho tvrzení řádným životem. Taktéž by chtěl na svobodě řádně plnit svou vyživovací povinnost a trávit více času se svým nezletilým synem. Závěrem své stížnosti žádá o zrušení napadeného usnesení a nové rozhodnutí ve věci, jímž bude vyhověno jeho žádosti o propuštění na svobodu.

4. Vrchní soud v Praze z podnětu podané stížnosti přezkoumal podle § 147 odst. 1 trestního řádu správnost výroku napadeného usnesení i správnost postupu řízení, které předcházelo jeho vydání, a dospěl k závěru, že stížnost obžalovaného K. není důvodná, a to s ohledem na následující zjištění a závěry.
5. Podle § 72 odst. 3 trestního řádu je soud povinen nejpozději do 30 dnů ode dne podání obžaloby rozhodnout o dalším trvání vazby vazebně stíhaných obžalovaných. Obžaloba byla v dané věci podána Krajskému soudu v Plzni dne 3. 6. 2020, rozhodnutí ze dne 25. 6. 2020 je tak vydáno v zákonem stanovené lhůtě.
6. Ustanovení § 67 písm. c) trestního řádu představuje jeden z typů trestněprocesního zajišťujícího opatření, vazby, který se označuje jako vazba předstízná. Vazba má vždy zajišťovací funkci a představuje krajní a výjimečné opatření. Při ukládání se uplatňuje princip zdrženlivosti, proporcionality, fakultativnosti a subsidiarity. Soud se při jejím ukládání musí, tak jak mu stanoví zákon, zabývat naplněním podmínek existence konkrétních skutečností odůvodňující obavy předpokládané § 67 písm. a) až c) trestního řádu, důvodností trestního stíhání, možností užití jiných méně závažných zajišťovacích prostředků či fakultativních zajišťovacích prostředků. Rozhodování o důvodnosti vazby vzhledem k její podstatě je zároveň spojeno s jistou mírou predikce, odůvodněného uvážení soudu o možném vývoji jednání obviněného.
7. Hodnocení osoby obviněného, povaha a závažnost trestného činu, pro který je stíhán, jsou zcela legitimními, naopak s ohledem na celé znění ust. § 67 trestního řádu, neopomenutelnými hledisky hodnocení důvodnosti pro ukládání vazby.
8. Námitka stěžovatele rozporující důvodnost trestního stíhání nebyla shledána důvodnou. Byť bez jakéhokoli předjímaní rozhodnutí ve věci samé lze konstatovat, že trestní řízení ve vztahu k obžalovanému stěžovateli lze považovat za důvodné, a to s ohledem na doposud opatřené důkazní prostředky a důkazy z nich vzešlé. Z obžalované trestné činnosti má obžalovaného stěžovatele K. usvědčovat nejen výpověď spoluobžalované Fialové, ale též zjištění vzešlá z užitých operativně pátracích prostředků během vyšetřování, přípravného řízení, kdy tyto si vzájemně nikterak neodporují, ba naopak. V případě obžalovaného doposud nevyvstaly takové pochybnosti o důvodnosti trestního stíhání, které by vedly k jinému rozhodnutí ve věci, např. k zastavení trestního stíhání jeho osoby, ale naopak skutečnosti doposud vzešlé byly státním zástupcem vyhodnoceny jako dostatečně odůvodněné k podání obžaloby směřující i vůči osobě stěžovatele K.
9. Bohatá trestní minulost obžalovaného je významným aspektem hodnocení jeho osoby, neboť nejenom, že spoluutváří představu o charakteru obžalovaného, ale též umocňuje některé z možných rizik a obav, kterými lze zajišťujícími opatřeními v trestním řízení předejít. Ostatně jak i konstatoval nalézací soud, v případě obžalovaného jsou jeho vazby k páčání trestné činnosti natolik silné a výchovný efekt doposud užitých sankcí prozatím nedostatečný, že se ani v případě

podmíněného odsouzení nebo podmíněného propuštění nedokázal osvědčit. Stěžovatelovo tvrzení, že již pět let v jeho případě lze hovořit o řádném životě, nelze považovat, a to i s ohledem na probíhající trestní řízení a stíhanou trestnou činnost, za směrodatné.

10. Vrchní soud v Praze nemá zájem jakýmkoli způsobem zpochybňovat vztah obžalovaného k jeho nezletilému synovi, nicméně vzhledem k tomu, že nezletilému synovi je již 12 let, narození a existence syna pro obžalovaného doposud nebyla dostatečnou motivací k vedení řádného života a tak představování náležitého otcovského vzoru synovi. Ve stížnosti učiněný odkaz na otcovskou roli obžalovaného lze tak považovat za účelový.
11. Opětovně činěná tvrzení ohledně osoby spoluobžalovaného Štětky jsou v případě posouzení projednávané stížnosti do rozhodnutí ohledně vazby K. irelevantní. Jednak se jedná o rozhodnutí pravomocné, a i kdyby nebylo, obžalovaný K. není osobou oprávněnou namítat správnost takového rozhodnutí. Stěžovatelův případný vnitřní pocit křivdy, který tímto nejspíše chce projevit, není na místě, neboť vzhledem k již výše uvedenému je důvodnost trvání jeho vazby odůvodněna zcela konkrétně a individuálně ve vztahu k jeho osobě, nikoli v porovnání vůči jiným.
12. Nahrazení fakultativním zajišťovacím prostředkem dle § 73 odst. 1 písm. b) trestního řádu adekvátně neshledal soud prvního stupně důvodným, a to právě s ohledem na osobu obžalovaného a projednávanou trestní věc. Odůvodněnost a oprávněnost tohoto rozhodnutí je zcela seznatelná a logicky vyplývající z argumentace odůvodněnosti ukládané vazby. Vrchní soud v Praze se s ní plně ztotožňuje.
13. Vzhledem k tomu, že Krajský soud v Plzni vydáním předmětného stížností napadeného usnesení nijak nepochybil, jím vydané usnesení je zcela v souladu se zněním a smyslem ustanovení § 67 písm. c) trestního řádu a § 72 odst. 3 trestního řádu, dospěl stížnostní soud k závěru, že stížnost obžalovaného Jaroslava K. nelze shledat v žádném směru důvodnou a je na místě jí zamítnout v souladu s ustanovením § 148 odst. 1 písm. c) trestního řádu.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **není** další řádný opravný prostředek přípustný.

Praha, 28. července 2020

JUDr. Bohumil Kalát, v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Šárka Krejčíková